

God gaf het ons... ontnam het ons.
Gods name zij gezegend; 't was wel bij ons
't Ging weg van ons, 't is beter bij den Heer!

GODVRUCHTIG AANDENKEN
VAN

RAPHAEL BADIE,

ZOONTJE VAN

Mijnheer Omer

en Mevrouw Theresia Carobel

*geboren te Zegelsem den 31^e Mei 1928 en ten
gevolge van een ongeluk aan de liefde zijner
Ouders en Familie ontrukt, den 27 October 1934.
Voorzien van de H. H. Sakramenten.*

De hoop, de vreugde van ons huis
Ons kindje, onz' kroon en liefdeschat
Al wat ons harte 't dierbaarst had,
Rust zielloos daar nu, onder 't kruis

God peilt de diepte van de smert...
God, die ons weenend bidden zag.
Als 't arme kind te lijden lag.
Hij weet wat ons ontnomen werd!

Wie kende een zoo bevallig kind
Met eng'lenhoofd dat 't hart bewoog,
Met gansch zijn ziel in 't geestig oog.
Nooit menschenkind werd zoo bemind.

Zusters, Broër, 'k was zoo bemind
Van U hier! Hebt dank! Daar boven
Waar ik eeuwig God zal loven,
Blijf ik nog uw liefste kind!

Vader, Moeder, weent niet meer.
Ouders, 'k heb gedaan met lijden.
O! hoe zoet is toch 't verblijden
In den Hemel, bij den Heer!

Vloesberg-Bosch, druk. C. Depessemier.